

Νέες εισαγωγές στη Δανειστική Βιβλιοθήκη μας Νο.38

Τώρα, όσοι πιστοί του βιβλίου θα ενημερώνεστε, όλο το χρόνο, για τα βιβλία που μπαίνουν από την Επιλογή στη Δανειστική Βιβλιοθήκη της Λέσχης μας και στο Πολιτιστικό Βιβλιοπωλείο της. Νέες και παλιές εκδόσεις αξιόλογων πάντα βιβλίων, είναι στη διάθεσή σας για να περάσετε ποιοτικές ώρες μαζί τους. Βιβλία με μόνιμη, διαχρονική αξία, γι' αναγνώστες που νιώθουν ότι ο πολιτισμός γεννιέται και προκόβει μαζί με την αθάνατη ψυχή και το αιώνιο πνεύμα – όχι με τη μόδα!

Ο τετραψήφιος ποιοτικός αριθμός βιβλίου π. χ. 5 3 4 0 δίπλα στον κωδικό του βιβλίου, σημαίνει:

1^ο ψηφίο: περιεχόμενο 2^ο: τέχνη λόγου 3^ο: ποιότητα έκδοσης 4^ο: εικονογράφηση.

5= άριστο, 4= πολύ καλό, 3= καλό, 2= μέτριο, 1= κακό, 0= δεν έχει εικονογράφηση.

Τα εμπνευσμένα βιβλία έχουν έναν ή δύο αστερίσκους.

Το λεβεντόπαιδο της άσπρης θάλασσας, Σίτσα Καραϊσκάκη, ΜΘΣ.ΙΣΤ.- Α 2Β2815- 5440- σ. 451+ 11

«Πολλοί θαλασσινοί της Αιολίας και της Ιωνίας ήτανε τα παλιά χρόνια «ρείζηδες», σαν να λέμε καπεταναίοι, στις τούρκικες πολεμικές φρεγάδες κι άλλοι πάλι έβγαιναν κουρσάροι στην Άσπρη Θάλασσα, δηλαδή το Αιγαίο... Από μια τέτοια γενιά και το λεβεντόπαιδό μου.

Πόσοι αιώνες να δούλεψαν άραγε για να σμιλέψουν εκείνον τον έφηβο δίνοντάς του τη σωματική και τη ψυχική λεβεντιά, την αλκή και την ορμή, την παθιασμένη αγάπη για τη Λευτεριά της Ελληνικής του Φυλής...»

Πρόλογος, σ. 7.

Η συγγραφέας έλκει την καταγωγή της από τα Μοσχονήσια της Μ. Ασίας. Μετά από εκτενείς σπουδές, διετέλεσε υπάλληλος του ελληνικού προξενείου στο Μόναχο και συνέγραψε πολλά κοινωνιολογικά και λογοτεχνικά βιβλία. Το ανά χείρας βιβλίο διακρίνεται για την ωραία γλώσσα, τον ζωντανό ρυθμό και τις λυρικές περιγραφές. Η Σ. Κ. (†1987) δεν αρνήθηκε ποτέ την στενή της σχέση με τον εθνικοσοσιαλισμό, εξάλλου για αυτές τις πεποιθήσεις και την συνεργασία με τις κατοχικές δυνάμεις στην Ελλάδα, καταδικάστηκε ερήμην δύο φορές σε θάνατο από τα ειδικά δικαστήρια δωσίλογων, με βάση τη Συντακτική Πράξη 1/1944.

Το κουρδιστό πουλί, Χαρούκι Μουρακάμι, ΜΘΣ.ΚΝΝ.- Β 1Μ2818- 4440- σ. 862

Ο συγγραφέας (1949 –) έχει διάθεση να γράψει, και το κάνει χωρίς να βιάζεται. Αναζητώντας την γυναίκα του, που τον εγκατέλειψε, ο ήρωας με τη μετρημένη και κάπως ανιαρή ζωή μπλέκει σε διάφορες ιστορίες και αλληλεπιδρά με παράξενους ανθρώπους που συναντά. Σκέψεις, συναισθήματα, φαντασία και γεγονότα υφαίνουν ένα ταξίδι αυτογνωσίας μέσα από ένα χαοτικό υλικό. Το Νορβηγικό δάσος είναι το βιβλίο του που έγινε ταινία και έχει πουλήσει πάνω από 10.000.000 αντίτυπα, πράγμα που τον ώθησε να ασχοληθεί εντατικά με την συγγραφή.

Ο πρεσβευτής, Αντρέ Μπρινκ, ΜΘΣ.ΑΙΣ.- Β 1Μ2375- 4440- σ. 278

Στον πρόλογο του συγγραφέα διαβάζουμε: «Διασκεδάζω όταν αναλογίζομαι σήμερα ποιον αποτροπιασμό είχε προκαλέσει αυτό το βιβλίο όταν πρωτοεκδόθηκε – κυρίως λόγω της εκμετάλλευσης γύρω από τη σχέση σεξ και θρησκείας... Στο Υπουργείο Εξωτερικών, μάλιστα, έγινε και κάποιος υπηρεσιακός έλεγχος για να εντοπιστούν οι ύποπτες διαρροές: οι διαπραγματεύσεις για όπλα ανάμεσα σε Γαλλία και Ν. Αφρική...»

Γεννημένος το 1935 σε ένα απομακρυσμένο χωριό της Νότιας Αφρικής, ωστόσο προερχόμενος από πολύ εύπορη οικογένεια, με πατέρα δικαστικό, γράφει για το Απαρτχάιντ, που είναι το φόντο αυτού του μυθιστορήματος, συγκεκριμένα η σφαγή του Sharpeville (1960), μιας πόλης στα Νότια του Γιοχάνεσμπουργκ. Εκεί, 5.000 περίπου άτομα συγκεντρώθηκαν έξω από το κεντρικό κτίριο της αστυνομίας διαμαρτυρόμενα για το υποχρεωτικό «πάσο», που τους επέβαλε το κράτος ώστε να μπορούν να κυκλοφορούν στη χώρα. Σκοτώθηκαν 69 άτομα και τραυματίστηκαν 200. Ο Α. Μ. βρίσκεται στο Παρίσι για σπουδές και με αφορμή τα τραγικά γεγονότα έρχεται σε επαφή με μαύρους φοιτητές, οπότε για πρώτη φορά συνειδητοποιεί τον παραλογισμό που βασιλεύει στην χώρα του.

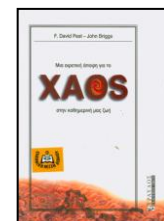
Ο *πρεσβευτής* είναι ο συλοβάτης των θεσμών που ερωτεύεται την ερωμένη ενός άλλου υπηρεσιακού παράγοντα, την Νικολέτ, ενσάρκωση του παρισινού αισθησιασμού της νύχτας. Ηθικά, θρησκευτικά και σεξουαλικά ταμπού καταργούνται στην προσπάθεια αποδέσμευσης του νοτιοαφρικανικού μυθιστορήματος από κάθε κοινωνική καταπίεση.

Λίγο πριν χαράξει, Λη Αναγνώστου – Μιχαηλίδου, Α.ΒΓΡ.- Β 2Β2842- 4540

Πρόκειται για μια σπαρακτική αυτοβιογραφία στα χρόνια της Γερμανικής Κατοχής. Ένα ζευγάρι και το κοριτσάκι τους προσπαθούν να κρατηθούν όρθιοι μέσα στην δίνη του πολέμου, των στερήσεων, των φυλακίσεων, του κατατρεγμού, του παράλογου. Η ανασφάλεια και η θλίψη που βιώνει η μικρή αναδύεται από κάθε λέξη, καθώς μεταξύ Αντίστασης και φυλακών τρέχει πίσω από τους γονείς της, παρούσα ακόμη και στα σαμποτάζ. «*Η επανάσταση, ο ξεσηκωμός, η αντίσταση, χρειάζονται βοήθεια, χρήματα. Από τους πρώτους, ο πατέρας καταθέτει τις βέρες τους, μικρό δείγμα προσφοράς στην ενίσχυση του αγώνα ενάντια στον κατακτητή.*» σ. 120

«*Θεέ μου, πότε θα τελειώσει αυτή η νύχτα; Άραγε πού θα καταλήξουμε; Θα μας βρει το χάραμα να τρέχουμε ακόμη;*»

Χάος, F. David Peat – John Briggs, ΜΛΤ. - Β 7 2531- 4443- σ. 257

«*Όταν το νερό διασχίζει το τοπίο και αυτό – οργανώνει την ελικοειδή τροχιά ενός ποταμού, χρησιμοποιεί τα υλικά που του προσφέρουν τα βράχια, τα δέντρα και το έδαφος για να χαράξει την πορεία του. Το κλειδί για τη δημιουργική δραστηριότητα βρίσκεται στην αυτό – οργάνωση των υλικών που έχουμε στη διάθεσή μας. Για τα ανθρώπινα όντα, αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει στην κυριολεξία να δημιουργήσουμε με την ζωή μας. Όπως το νερό, έτσι κι εμείς μπορούμε πάντα να βρούμε ένα τρόπο να γίνουμε δημιουργικοί με ό,τι έχουμε στη διάθεσή μας.*» σ. 50

Η ανάγνωση αυτού του βιβλίου θα βοηθήσει ώστε να γνωρίσουμε καλύτερα τον εαυτό μας με τις συναρπαστικές δημιουργικές του ικανότητες – συχνά καταπιεσμένες από τις αυστηρές κοινωνικές δομές – και, συγχρόνως, θα μας δείξει τον τρόπο να σκεφτόμαστε σε σχέση με τον υπόλοιπο κόσμο, έξω από εμάς. Έτσι, θα μπορέσουμε να ανακτήσουμε συνείδηση της θέσης μας στον κόσμο αλλά και των δυνατοτήτων μας, ένα κόσμο όπου το χάος εμπεριέχει την τάξη και αντιστρόφως. Μέσω πολλών παραδειγμάτων από την καθημερινή ζωή, από την φύση, από την ιατρική, την φυσική και άλλες επιστήμες αντιλαμβανόμαστε ότι η ζωή μας μπορεί και οφείλει να είναι καθημερινά δημιουργική.

Από το θέατρο Τέχνης στην Τέχνη του θεάτρου, Jean – Francois Dusigne- ΔΚΜ.ΘΤΡ.- Γ 4 2825- 4340- σ. 119

Πρόκειται για επιλεγμένα κείμενα που αφορούν το θέατρο και τους προβληματισμούς του. Γραμμένα από Γάλλους, Ρώσους, Γερμανούς και Ιταλούς, κυρίως σκηνοθέτες, μας δίνουν με χρονολογική σειρά (1890 – 1985) το στίγμα των οραμάτων και των ανησυχιών μεγάλων θεατράνθρωπων, που είδαν τον κινηματογράφο και την τηλεόραση να επιβάλλονται στο κοινό. Μεταξύ αυτών Στανισλάφσκι, Κοπώ, Μνουςκίν και οι δικοί μας Κουν, Λόρκα. Κατ' αρχήν, απευθύνεται το βιβλίο αυτό σε ανθρώπους που έχουν ειδικό ενδιαφέρον για το θέατρο. Ωστόσο, επειδή ο λόγος είναι ουσιαστικός και αναγκαστικά αναφέρεται πολλές φορές στις κοινωνικές συνθήκες, το-

ποθετώντας με ειλικρίνεια και πάθος τα ζητούμενα της θεατρικής τέχνης, θα μπορούσε να συγκινήσει και να ενδιαφέρει οποιονδήποτε αναγνώστη με προβληματισμούς. «Δεν αναζητούμε και δεν προσφέρουμε ένα χώρο συνάντησης για αργόσχολους, ούτε μια ευκαιρία για διασκέδαση των οκνηρών, ούτε τον καθρέφτη μιας εξωραϊσμένης κοινωνίας: αγαπάμε την ξεκούραση και όχι την τεμπελιά, τη γιορτή και όχι τη διασκέδαση... »

σ. 103

Πώς είναι δυνατόν μια ντετέκτιβ να μην παγώσει πάνω στο έλκηθρο; Λίντα Μπέλι, ΜΘΣ.ΑΣΤ.- γ 1 2822- 4430

Η συγγραφέας υπήρξε καθηγήτρια κολλεγίου αλλά κυρίως – όπως λέει η ίδια – επαγγελματίας ταξιδιώτισσα, υπονοώντας πόσο πολύ έχει ταξιδέψει. Επειδή, όμως, αγαπάει τα παιδιά και τους νέους κι επειδή η φαντασία της όλο πλάθει ιστορίες, έχει γράψει πολλά βιβλία για παιδιά.

Η Στίβι Ντάιαμοντ είναι 12 χρονών και ζει στο Βανκούβερ του Καναδά, όπως και η συγγραφέας. Είναι έξυπνη, ατρόμητη, αστεία. Η Στίβι και ο συνεργάτης της Τζέσε Κουλνίκι καταφέρνουν να εξιχνιάσουν μυστηριώδεις υποθέσεις, τις οποίες ακόμη και η αστυνομία θεωρεί δύσκολες.

Το βιβλίο κατέχει τη διάρκειά του. Δεν είναι ένα θέαμα, που έρχεται και φεύγει. Είναι ένας φίλος, ένας σύντροφος της μοναξιάς που μένει.

I. M. Παναγιωτόπουλος

Περισσότερα στο www.elbi.gr